

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 21T/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115011311
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4115011311.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v trestnej veci proti obžalovanému Ľ. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno a/ Trestného zákona samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.01.2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
Ľ. W. I. A. Z. J. Í. S. , nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach, bytom Ž., Y. X

je v i n n ý , ž e :

ako otec maloletej B. Q., nar. X.X.XXXX bytom u matky G. Q. v G. Q. si riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje dieťa vyplývajúcu zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 24P/128/2014 zo dňa 17.2.2015 právoplatným dňa 18.3.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100,-Eur mesačne počnúc dňom 1.4.2014 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a zročné výživné za čas od 1.4.2014 do 28.2.2015 bolo určené na sumu 1 060,- Eur, čím obžalovaný zanedbaním vyživovacej povinnosti vydal svoje dieťa do nebezpečenstva núdze, pretože bolo odkázané na finančnú a materiálnu pomoc starých rodičov, a tak za obdobie od 1.4.2014 do 22.5.2018 dlhuje G. Q. výživné v sume 3.372,45 Eur,
t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, b/ Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/129/2015 zo dňa 22.05.2018 bol obžalovaný L. W. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 26.09.2018 sp.zn. 2To/68/2018 na základe odvolania obžalovaného uvedený rozsudok Okresného súdu Nitra zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd z výpovede obžalovaného L. W. a svedkyne G. Q., ako aj z prečítaných listinných dôkazov v rámci dokazovania pred vyhlásením napadnutého rozsudku, zistil, že:

Obžalovaný L. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je zamestnaný a mesačne zarobí okolo 800 €. Okrem toho pracuje aj po víkendoch, kedy v čistom zarobí za mesiac ešte okolo 140 €. Zo mzdy sú mu vykonávané zrážky na zaostalé výživné na základe exekučného príkazu X.. P., okrem toho platí bežné výživné 100 € mesačne matke maloletého dieťaťa. Je si vedomí, že si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, aj mu je to ľúto, ale nemal stále zamestnanie. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Žije s priateľkou, ktorá je poberateľkou invalidného dôchodku.

Svedkyňa G. Q. uviedla, že dcéra jej bola zverená do výchovy a opatery po dovŕšení 25 roku veku rozsudkom súdu, ktorým bola určená obžalovanému vyživovacia povinnosť 100 € mesačne, vyčíslené zročné výživné povolil splácať po 50 €.

Obžalovaný jej zaslal poštou výživné 80 € dňa 25.1.2017, 40 € dňa 14.2.2017, 40 € dňa 13.3.2017, 40 € dňa 10.4.2017, 100 € dňa 16.7.2017, 300 € dňa 18.9.2017, 100 € za mesiac október 2017, 100 € za mesiac november 2017, 100 € za mesiac december 2017 a 100 € za mesiac január 2018. Naposledy jej obžalovaný poslal poštou 100,- € vo februári 2018. Z exekútorského úradu X.. I. jej bolo na účet poukázané výživné nepravidelne. Koncom apríla jej obžalovaný v SMS tvrdil, že jej do 15.5. zašle sumu 1.500 € ako výživné, ale žiadne peniaze ku dňu 22.5.2018 neposlal. Vyplácané náhradné výživné jej bolo pozastavené v decembri 2017, pretože obžalovaný jej začal pravidelne výživné platiť. S exekútorom má dohodu o tom, že ak jej obžalovaný cestou pošty zašla výživné toto oznámi exekútovi.

Exekútorka X.. P. realizovala exekúciu zrážkami zo mzdy obžalovaného, išiel však o dlh na výživné, za obdobie kedy maloleté dieťa bolo v opatere starých rodičov.

Je síce zamestnaná, ale ak by nebývala s dcérou v spoločnej domácnosti s rodičmi tak, by jej príjem nepostačoval na pokrytie chodu jej vlastnej domácnosti a ani životných potrieb dieťaťa. Tým, že bývali s dcérou u rodičov, neplatila za elektrinu ani plyn. Do domácnosti však prispievala sumu 100 € mesačne. Úradom práce jej bolo priznané náhradné výživné.

Z prečítanej výpovede svedkov H. Q. U. A. Q., bolo zistené, že dcéra G. s vnučkou B. žili s nimi v spoločnej domácnosti, ak by dcére finančne nepomáhali, nezostávali by jej peniaze ani na stravu nieto na ošatenie vnučky. Bez ich pomoci, by dcéra ani vnučka nemali postačujúci príjem na zabezpečenie všetkých potrieb na život.

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 26.09.2018 sp.zn. 2To/68/2018 bol rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/129/2015 zo dňa 22.05.2018 na základe odvolania obžalovaného zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre úlohou súdu I. stupňa je zistiť výšku uhradenej sumy zaostalého výživného, tak prostredníctvom exekútorského úradu vo B. a v Nitre, ako aj priamo svedkyňi G. Q.. Až po takto doplnenom dokazovaní bude možné konštatovať, že obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu.

V intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Nitre súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne G. Q. a svedkyne H. Q., prečítaním listinných dôkazov za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný L. W. sa na hlavné pojednávanie dňa 15.01.2019 nedostavil. Svoju neúčast' ospravedlnil chrípkou, k písomnému ospravedlneniu však nepriložil žiadnu lekársku správu, a preto súd za splnenia zákonných podmienok vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Svedkyňa G. Q. potvrdila, že obžalovaný riadne neplatí bežné výživné a neuhradil jej ani dlh na výživnom. Po vypočítaní na hlavnom pojednávaní dňa 22.5.2018 jej zaslal 14.10.2018 poštovou poukážkou sumu 200 € a ako je uvedené v správe pre prijímateľa išlo o výživné za mesiac september a október. Okrem toho jej exekútorský úrad X.. I. v septembri 2018 na účet zaslal sumu 2,79 € ako výživné a túto sumu považuje za čiastočnú úradu dlhu za obdobie od júna 2018. Obžalovanému naďalej trvá povinnosť platiť výživné na maloletú dcéru vo výške 100 €. Na obžalovaného podala nové trestné oznámenie, pre neplnenie si vyživovacej povinnosť od júna 2018. Obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť ani v období, kedy maloletá B. bola na základe rozhodnutia súdu zverená do výchovy a starostlivosti starým rodičom. Pre neplnenie si vyživovacej povinnosti stará matka maloletej B. podala na obžalovaného trestného oznámenie a tiež návrh na výkon exekúcie.

Svedkyňa H. Q. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že mal. B. Q. bola jej a jej manželovi, starým rodičom, zverená do výchovy a starostlivosti a obžalovanému L. W. bola určená vyživovacia povinnosť. O vnučku sa starali až do r. 2014, kedy táto bola zverená do výchovy svojej matky G. Q.. L. W. dobrovoľne výživné neplatil, a preto na neho podala trestné oznámenia a požiadala o výkon exekúcie, tiež poberal náhradné výživné. Exekúciu vykonával najprv X.. W., potom X.. P. a teraz by ju mal realizovať X.. S., pretože X.. P. exekučný úrad zatvorila. Na L. W. na základe jej trestného oznámenia bola podaná obžaloba a bol aj odsúdený za neplnenie si vyživovacej povinnosti, čo mohlo byť v roku 2007.

Svedkyňa potvrdila, že na základe exekúcie jej v roku 2011 a 2012 exekútorský úrad od obžalovaného vymohol časť dlhu na výživnom, o čom predložila súdu aj útržky poštových poukážok. Okrem toho jej na účet exekútorský úrad X.. P. poukázal dňa 19.1.2018 sumu 159,36 €, 8.2.2018 sumu 126,22 €, 15.3.2018 sumu 371,78 €, 10.4.2018 sumu 348,86 €, 7.5.2018 sumu 484,97 €, 13.6.2018 sumu 198,10 €, 19.7.2018 sumu 117,50 €. Ďalšie peniaze jej neboli poukázané. Podľa svedkyne celý dlh na výživné za obdobie, kedy bola mal. B. zverená do výchovy starým rodičom nebol uhradený ani formou exekučného konania.

V rámci dokazovania súd prečítal listinné dôkazy, z ktorých bolo zistené, že:

- rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 24/P/128/2014 zo dňa 17.2.2015 súd zveril maloletú B. Q. nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti matke G. Q. a otca L. W. zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 100 € mesačne počnúc dňom 1.4.2014, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné za čas od 1.4.2014 do 28.2.2015 bolo vyčíslené na sumu 1.060,- €, ktorú súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50 € tak ako bežné výživné, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod následkami straty výhody splátok, z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že obžalovaný súhlasil s výškou vyživovacej povinnosti 100 € mesačne,
- v exekučnom konaní č. EX3450/15 vedenom Exekútorským úradom X.. A. I. v prospech mal. B. Q. v zastúpení matky G. Q. bol realizovaný výkon rozhodnutia od 5.4.2016, pričom z prehľadu peňažných operácií (č.l. 303) a výpisu z účtu G. Q. (č.l. 238-243) bolo zistené, že exekútor bezhotovostným prevodom poukázal na jej účet 5.4.2016 sumu 23,76 €, 13.6.2017 sumu 157,61 €, 14.7.2017 sumu 42,42 €, 17.8.2016 sumu 23,76 €,
- podľa ďalšieho prehľadu peňažných operácií (č.l. 302) obžalovaný G. Q. zaslal priamo poštovou poukážkou 9.6.2016 sumu 40,- €, 25.1.2017 sumu 80,-€, 14.2.2017 sumu 40,- €, 13.3.2017 sumu 40,- €, 19.6.2017 sumu 100,- €, 16.7.2017 sumu 100,- €, 11.9.2017 sumu 100,- €, 18.9.2017 sumu 300,-€, 16.1.2018 sumu 100,- €, 15.2.2018 sumu 100,- €, dňa 14.10.2018 sumu 200,- €
- podľa útržkov poštových poukážok predložených svedkyňou G. Q. (č.l. 236) obžalovaný jej zaslal priamo poštovou poukážkou dňa 10.4.2017 sumu 40 €, 20.10.2017 sumu 100€, 21.11.2017 sumu 100 €, 14.12. 2017 sumu 100 €
- obžalovaný u zamestnávateľa Scheidt&Bachmann Slovensko s.r.o. pracoval od 1.4.2017 do 26.6.2017, kedy bol ukončený pracovný pomer v skúšobnej dobe nakoľko 12.6.2017 prestal chodiť do práce, vyživovaciu povinnosť si nahlásil keď dňa 30.5.2017 im bol doručený exekučný príkaz na výživné, za mesiace 05-06/2017 boli na účet Exekútorského úradu zaslané zrážky vo výške 280,93 €
- súdna exekútorka X.. U. P. v exekučnom konaní EX 1106/07 realizovala výkon rozhodnutia v prospech oprávnenej mal. B. Q. v zastúpení H. Q. voči povinnému L. W., z peňažných operácií vyplýva, že zrážky z pracovnej odmeny boli obžalovanému vykonávané počas výkonu trestu odňatia slobody a následne v mesiacoch 11/12/2017 a 1/2/2018

Obžalovaný z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je.

Z odpisu registra trestov bolo zistené, že doposiaľ bol 6 krát súdne riešený, pričom na tri odsúdenia súd neprihliadol, pretože sa na páchatel'a hľadá akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Vojenského súdu Bratislava sp.zn. 3T/30/2004 zo dňa 23.2.2005 bol uznaný vinným z trestného činu dezercie podľa § 282 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov so zaradením do I. NVS, z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 16.2.2006, osvedčil sa v skúšobnej dobe podľa § 64 odsek 3 Trestného zákona

Z pripojených spisov Okresného súdu Nitra bolo zistené, že :

-rozsudkom sp.zn. 4T/96/2007 zo dňa 5.12.2007 bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1,2 písmeno c/, d/ Trestného zákona a zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno a/, b/ Trestného zákona a z prečinu zanedbania povinnej výživy (dlh na výživnom na mal. B. Q. za obdobie od 1.2.2007 do 30.4.2007 vo výške 4.500,- Sk) podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

- rozsudkom sp.zn. 4T/9/2009 zo dňa 18.2.2009 bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Z oboch postupne uložených nepodmienečných trestov bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 3Pp/128/2013 zo dňa 28.10.2013 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 6 rokov

Na základe aj doplneného dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku a spáchal ho obžalovaný.

Podľa § 327 odsek 2 Trestného poriadku ak bol napadnutý rozsudok zrušený iba v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/8/2018 zo dňa 26.9.2018 bol len na podklade odvolania obžalovaného, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku zrušený rozsudok súdu I. stupňa v tejto trestnej veci zo dňa 22.05.2018 sp.zn. 21T/129/2015 a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd v tomto skoršom rozsudku, s ohľadom na osobitnú povahu trestného činu zanedbania povinnej výživy vyplývajúcu z § 122 odsek 13 Trestného zákona, pri ktorom ide o pokračovanie (protiprávneho) konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu, protiprávnosť konania obžalovaného (spočívajúcu v zavinenom neplnení si vyživovacej povinnosti) časovo skutok ustálil ako ukončený dňom vyhlásenia rozsudku, t.j. dňom 22.05.2018.

Zásada upravená v § 327 odsek 2 Trestného poriadku pri opätovnom rozhodovaní o vine obžalovaného bráni I. stupňovému súdu nie len z pohľadu právnej kvalifikácie ale aj skutkových okolností uznať vinu obžalovaného spôsobom pre obžalovaného prísnejším t.j. oproti skoršiemu rozsudku v skutku časovo posunúť neplnenie vyživovacej povinnosti do dňa 15.1.2019 (vyhlásenie rozsudku po doplnenom dokazovaní) a v nadväznosti na to bráni upraviť aj výšku dlhu na výživnom.

Na základe vykonaného dokazovania však súd korigoval výšku výživného na sumu 3.372,45 €, čo však nie je v rozpore so zásadou upravenou v § 327 odsek 2 Trestného poriadku.

Súd mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy, a preto bol skutok právne kvalifikovaný podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmeno a/, b/ Trestného zákona, keďže obžalovaný si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a trestný čin páchal po dlhšiu dobu (§ 138 písmeno b/ Trestného zákona) a to viac ako štyri roky. Z tohto dôvodu súd upravil aj právnu kvalifikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty o

ďalší kvalifikačný znak, spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, keďže obžalovaný na prísnejšiu právnu kvalifikáciu bol včas písomne upozornený.

Zo spisu vyplýva, že obžalovaný sa už viackrát z rôznych dôvodov na pojednávanie nedostavil, okrem iného aj preto, že mienil dlh na výživnom zaplatiť. Obžaloba bola podaná na súd dňa 23.12.2015.

Obžalovaný k veci bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 1.2.2018, kedy na svoju obranu uviedol, že výživné nemal z čoho platiť, lebo nemal stále zamestnanie, čo však nie je skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá vyviniť ho spod obžaloby, pretože nie je právne opodstatnená. Pre osobu, ktorá má vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu zo Zákona o rodine, určenú, čo do výšky a čo do spôsobu platenia právoplatným rozsudkom súdu, nemôže slúžiť na ospravedlnenie neplnenia tejto povinnosti skutočnosť, že ju „nemá z čoho platiť“.

Z výpovede svedkyne G. Q. bolo preukázané, že obžalovaný si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť na svoju maloletú dcéru po zverení do jej opatery a starostlivosti a vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil ani v čase, keď jej dcéra bola zverená do výchovy a opatery starým rodičom. Preto podala návrh na výkon rozhodnutia, ktorý realizuje exekútorský úrad X.. A. I.. Z výpovede tejto svedkyne ako aj svedkyne H. Q. bolo preukázané, že ak by matke maloletého dieťaťa finančne nepomáhali rodičia a nebolo jej priznané náhradné výživné, maloletá by trpela núdzu.

Okrem toho zo spisového materiálu mal súd preukázané, že obžalovaný bol v prípravnom konaní písomne upozornený na možnosť zaplatenia dlhu na výživnom vo výške 1660 € vyčísleného ku dňu 21.8.2015 a v prípade uhradenia dlhu na zánik trestnosti podľa § 86 Trestného zákona. Obžalovaný túto možnosť v prípravnom konaní nevyužil, a preto na neho bola dňa 23.12.2015 podaná obžaloba s vyčíslením dlhu na výživnom sumou 1.860 €. Po nariadení hlavného pojednávania bolo toto opakovane odročené pre záujem obžalovaného zaplatiť dlh na výživnom. Obžalovaný o možnosti využitia účinnej ľútosti bol poučený aj samosudkyňou v predvolaní na hlavné pojednávanie nariadené na 1.2.2018. Týmto je možné konštatovať, že obžalovaný možnosť zániku trestnosti činu nevyužil, či už v prípravnom konaní, kedy dlh na výživnom bol podstatne nižší, a ani po podaní obžaloby keď viackrát na hlavnom pojednávaní osobne alebo písomne sa vyjadril, že dlh chce uhradiť, čo urobil iba čiastočne, a preto dlh narástol ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 22.5.2018 na sumu 3.372,45 €.

Aj táto skutočnosť preukazuje to, že obžalovaný k svojej zákonnej povinnosti pristupoval ľahostajne. Zo zamestnania, v ktorom mal uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 1.4.2017 do 31.12.2017 bol prepustený v trojmesačnej skúšobnej dobe, pretože sa do práce nedostavil, a tým mal súd preukázané, že sám sa dobrovoľne zbavil výhody zamestnania a možnosti si v plnej výške pravidelne platiť výživné a splácať zaostalé výživné.

Obžalovaný dňa 14.10.2018 poštovou poukážkou zaslal G. Q. sumu 200 € ako výživné za mesiace september a október, túto sumu však súd neodpočítal už od ustáleného dlhu preto, že sám obžalovaný deklaroval na šeku že peniaze sú určené na výživné za mesiac september a október a jednak preto, že aj svedkyňa tieto peniaze považovala za úhradu bežného výživného .

Usvedčujúce výpovede svedkýň súd vyhodnocoval v kontexte ďalších dôkazov. Aj z právoplatného rozhodnutia súdu obžalovaný vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená, a vedel aj to, komu, kedy, koľko a akým spôsobom má platiť výživné, pričom napriek tomu tak nerobil. Okrem toho, obžalovaný za neplnenie vyživovacej povinnosti už raz súdom bol potrestaný, a preto vedel, že svojím konaním môže porušenie trestného zákona spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Z tohto dôvodu (na rozdiel bez označenia zavinenia v právnej vete obžaloby) bol obžalovaný uznaný vinným z úmyselného prečinu zanedbania povinnej výživy.

Aj zo správy Sociálnej poisťovne mal súd preukázané, že obžalovaný v priebehu žalovaného obdobia síce bol zamestnaný u rôznych zamestnávateľov, napriek tomu si vyživovaciu povinnosť riadne a včas neplnil.

Súd preto nemal žiadne pochybnosti o dobe neplnenia vyživovacej povinnosti, ktorú ustálil na obdobie od 1.4.2014 až do vyhlásenia rozsudku t.j. do 22.5.2018, za ktoré mu dlh narástol na sumu 3.372,45 €. Súdom pri tom vychádzal z celkovej sumy, ktorú mal ako výživné obžalovaný zaplatiť (4.960 €), ktorú zaplatil sám (1.340 €) a ktorú vymohol exekútor (247,55 €)

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd obžalovanému priznal jednu spočívajúcu v priznaní a oľutovaní spáchaného trestného činu (písmeno l/), a zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m/ Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený.

Berúc do úvahy okolnosti uvedené v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, ako aj všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, dobu neplnenia vyživovacej povinnosti a predovšetkým to, že prejednávany trestný čin spáchal v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, dospel k záveru, že iný druh trestu ako nepodmienečný (§ 49 odsek 2 Trestného zákona) neprichádza do úvahy a účel trestu bude dosiahnutý jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, a to v dolnej polovici zákonnom stanovenej trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov), z dôvodu vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa názoru súdu nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený preukázateľne nevedol k jeho náprave a nebol pre neho ani dostatočnou výstrahou, zvlášť s poukazom na špeciálnu recidívu, keď už bol za rovnaký trestný čin odsúdený. Obžalovaný v podstatne krátko po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (28.10.2013) od 1.4.2014 si neplnil riadne vyživovaciu povinnosť, čím sa dopustil spáchania trestného činu počas plynutia skúšobnej doby.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona).

Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu, a súčasne odradí iných od páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a okolnosti, súd o vine a treste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.